

ZWIĄZKOWCY W SPRAWIE WIEKU EMERYTALNEGO – cd.

RADA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH W KARPACKIEJ SPÓŁCE GAZOWNICTWA – PISMO DO PREMIERA

Szanowny Pan
Donald Tusk
Prezes Rady Ministrów

dotyczy: sprzeciwu w zakresie podnoszenia i zrównania wieku emerytalnego.

Prezydium Rady Związków Zawodowych działających w Karpacciej Spółce Gazownictwa, reprezentujące rzeszę ok. tysiąca Pracowników tejże Spółki z zaciekawieniem i niepokojem wsłuchuje się w proponowane przez Pana rozwiązania systemowe dotyczące zrównania i podniesienia wieku emerytalnego.

Mamy nadzieję, że nasz głos wyrażony w niniejszym piśmie będzie jeszcze jedną cegiełką do zastanowienia się przed podjęciem tak kontrowersyjnej i brzemiennej w skutki decyzji.

Jak nam wiadomo od zarania swojej kariery politycznej kierował się Pan zasadą samostanowienia przez społeczeństwo o swoim losie. Negował Pan wszelkie ruchy ograniczające swobodę wyboru jednostkowych obywateli naszego kraju. Tym razem chce Pan narzucić rozwiązania nieakceptowane przez większość społeczeństwa. Chce Pan w imię odległych celów ubezwłasnowolnić społeczeństwo w wyborze drogi życiowej.

Pragniemy jeszcze raz uzmysłowić Panu, że arbitralne zmuszanie do akceptowania, bądź realizowania przez społeczeństwo zasad wypracowanych wbrew swojej woli przynosi odwrotny skutek.

Opór społeczny, którego w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych był Pan przedstawicielem może zmieść ze sceny politycznej tuż tego świata. Działanie to jest w Pańskim przypadku racjonalne, o ile nie ma Pan zamiaru doprowadzić mądrą, akceptowalną społecznie polityką do utrzymania z dala od decyzyjności skrajne ugrupowania polityczne. O ile nie zależy Panu na pomyślności społeczeństwa i własnego ugrupowania – przyjmując, iż deklarowane po wyborach 2011 roku nie kandydowanie w następnych wyborach jest deklaracją poważną.

Na poparcie swojej tezy sprzeciwiającej się proponowanym rozwiązaniom pragniemy przytoczyć kilka argumentów poruszanych przez naszych członków oraz społeczność, w

której żyjemy:

- przedłużenie wieku emerytalnego będzie miało zdecydowanie negatywny wpływ na gospodarkę narodową związany przede wszystkim z odpływem za granice kraju młodej, świeżo i na wysokim poziomie wykształconej młodzieży,
- zbliżający się obecnie do wieku emerytalnego w dotychczasowym wymiarze pracownicy przeszli w swoim życiu poważną transformację technologiczną i niestety nie wszyscy się do nowych wymagań, zwłaszcza w dziedzinie informatycznej, potrafią dostosować,
- brak wymiany pokoleniowej i przedłużone zatrudnienie starszych pracowników skutkuje zwiększonym bezrobociem wśród młodzieży prowadząc ją do działań patologicznych na zwalczanie których Państwo wydawać będzie musiało znaczące środki,
- na starcie w życie zawodowe młody pracownik otrzymuje zdecydowanie mniejsze wynagrodzenie niż pracownik z długoletnim stażem a zatem wniosek jest jeden, zmiana pokoleniowa to również w pierwszym okresie czasu oszczędności pracodawcy,
- dochodzący do wieku emerytalnego w dotychczasowym wymiarze to pokolenie naznaczone walką z systemem, która to walka pozwoliła Panu objąć tak zaszczytne pozycje w społeczeństwie.

Można Panie Premierze mnożyć takie i inne przykłady. Można podawać argumenty i uzasadniać swoje stanowisko. Tylko czy jest to potrzebne.

Od roku w Sejmie RP leży wniesiony przez OPZZ, a poparty przez 400.000 Obywateli projekt ustawy regulujący te kwestie. Nie odbiera on żadnej osobie chcącej pracować ponad ustawowy wiek możliwości spełnienia zawodowego. Pozwala on jednak na pełne i świadome kierowanie swoim losem. Pozwala na samodzielne podejmowanie decyzji o przejściu na emeryturę. Czyż to tak wiele. Nie wszyscy po przekroczeniu pewnego wieku mogą z równym zaangażowaniem wypełniać swoje obowiązki i jako tacy odsuwani są na margines społeczności pracowniczej. To oni stanowią podstawę programów racjonalizacji zatrudnienia w przedsiębiorstwach, to oni w dalszym ciągu stanowią fundament poczynań pracodawców szukających oszczędności w sposób budzący u tych steranych życiem pracowników poczucie zbędności istnienia. To oni według danych GUS stanowią duży odsetek bezrobotnych po przepracowaniu wielu lat w trudnych warunkach poprzedniego ustroju i trwającej transformacji.

To na ich barkach dokonana się zmiana ustrojowa. To oni musieli dostosować swoje istnienie do zmieniających się radykalnie warunków życia, wynoszących Pana na piedestał

społeczeństwa. To im się należy szacunek i możliwość godnego wychnienia po latach ciężkiej pracy.

Czy naprawę na tym Panu zależy aby duża część społeczeństwa poczuła się niekomfortowo odczuwając wyrzucenie poza nawias działalności społecznej? Czy nie lepiej uszczelnić system ubezpieczeń społecznych w sposób uniemożliwiający zbędne wydatkowanie ciężko przez społeczeństwo zarobionych pieniędzy? Czy nie lepiej prowadzić działania zmierzające do likwidacji szarej strefy i do zmiany mentalności społeczeństwa bardziej lub mniej akceptującej wszelkie przypadki kręctwa?

Prosimy się zastanowić i podjąć właściwą, społecznie akceptowalną decyzję. Nie w smak nam uczestniczenie w manifestacjach. Nie w smak nam pokazywanie światu iż nie ma u nas spokoju. Uważamy natomiast, że słuchanie głosu innych nie jest przejawem słabości przywódcy lecz jego wielkości.

Składając tą drogą protest w sprawie proponowanego zwiększenia i zrównania wieku emerytalnego liczymy na pełne zrozumienie dla przedłożonych tez.

Prezydium Rady Związków Zawodowych

Tarnów, dnia 28 grudnia 2011 r.

Radę Związków Zawodowych działających w Karpackiej Spółce Gazownictwa tworzą organizacje związkowe działające jako oddziały Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Górniczego Naftowego i Gazownictwa w oddziałach w Jarosławiu, Jaśle, Krakowie, Lublinie, Rzeszowie, Tarnowie oraz w Zakładzie Głównym.

OŚWIADCZENIE ZARZĄDU MIĘDZYKŁADOWEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW SYNTHOS S.A. I SPÓŁEK

Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Synthos S.A. i Spółek wyraża pełne poparcie dla stanowiska Międzyzakładowego Związku Zawodowego Pracowników Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN S.A. I GRUPY KAPITAŁOWEJ w sprawie planowanego przez Rząd RP podnoszenia wieku emerytalnego.

Jesteśmy gotowi na podjęcie wszystkich form protestu w przypadku odrzucenia przez Rząd RP wniosków i postulatów organizacji społecznych dotyczących wieku emerytalnego.

Niech panowie „politykerzy” trzymają ręce z daleka od naszych przywilejów emerytalnych. Dopiero teraz dowiadujemy się, w jakim dobrobycie socjalnym żyją i pracują mieszkańcy państw tzw. „starej” 15-tki Unii Europejskiej. Nam kazano przez ponad 20 lat transformacji ciężko pracować, za marną zapłatę, bo jak nam wmawiano są to koszty osiągnięcia poziomu cywilizacyjnego takich państw jak: Grecja, Włochy, Hiszpania. I ciągle nam wypominano przy tym, że jako pracownicy najemni jeszcze mamy za dużo przywilejów socjalnych rodem z poprzedniej epoki.

**Przewodniczący Związku
Bogdan Połęczarz**

Oświęcim, 9 stycznia 2012 r.

Stanowisko Międzyzakładowego ZZ Pracowników Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN S.A. i Grupy Kapitałowej było opublikowane w poprzednim numerze „Kroniki”.

STANOWISKO RADY OPZZ WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO W SPRAWIE KONTRAKTÓW NA USŁUGI LECZNICZE Z PODLASKIM ODDZIAŁEM WOJEWÓDZKIM NFZ

Ochrona zdrowia pracowników, rencistów i emerytów i bezrobotnych oraz ich rodzin niezmiennie leży w centrum zainteresowania związków zawodowych. Od kilku lat docierają do nas sygnały od związkowców i organizacji związkowych o rosnących zaniebaniach w tej newralgicznej sferze życia zarówno dla poszczególnych osób, jak też całych zbiorowości.

Praktycznie nie ma już dostępu do lekarza, stomatologa czy pielęgniarki na terenie zakładu pracy i w szkole. Zapomniano o profilaktyce, o czym świadczy np. coraz więcej zachorowań na gruźlicę i inne choroby zakaźne. Kolejki do lekarzy liczone są już nie w miesiącach, lecz w latach. Bezpłatny dostęp do świadczeń medycznych, zapisany w konstytucji, staje się coraz bardziej jej martwą literą.

Prawdziwy horror dla pacjentów, pomijając już protesty lekarzy czy aptekarzy został zgotowany na początku 2012r. przez NFZ, w czym niestety jego Oddział w Białymstoku ma niechlubny udział.

Oto okazało się, iż podlaski NFZ nie zawarł kontraktów z wieloma renomowanymi i wysokospecjalistycznymi placówkami służby zdrowia w województwie podlaskim. Szczególnie boleśnie odczuły poradnie i oddziały szpitali ratujące życie i zdrowie dzieci w tym chorych onkologicznie np. Dziecięcy Szpital Kliniczny w Białymstoku czy szpital w Dąbrowie Białostockiej. W stolicy województwa pominięto dysponującą fachową kadrą i nowoczesnym sprzętem kardiologię w Szpitalu Miejskim im. PCK.

Jedynym grzechem tych wszystkich placówek dyskryminowanych jest to, że mają one status publicznej służby zdrowia. Forsowany jest bowiem „na siłę” kurs na szybką prywatyzację służby zdrowia. Zawiodły inne metody sięgnięto więc po bardziej perfidne. Nie liczy się jakość świadczeń lecz ich „tanieć” oraz pozorowana na papierze większa dostępność. Jak jest naprawdę boleśnie przekonało się już wielu mieszkańców województwa całując klamki drzwi w placówkach hołubionych przez podlaski NFZ. Są nawet przykłady, że tak naprawdę istnieją one póki co jedynie w kontraktach, a nie w rzeczywistości.

Nikt w NFZ nie przejmuje się tym, że profesjonalny personel publicznej służby zdrowia będzie musiał poszukać sobie zatrudnienia za granicą, a nowoczesny sprzęt będzie rdzewieć lub zostanie sprzedany za bezcen. Naprawianie tych szkód, jeżeli w ogóle będzie możliwe, potrwa latami.

Panie Jacku Rolederze, dyrektorze Podlaskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Białymstoku, czas opamiętać się, póki nie jest za późno. Wzywamy Pana do natychmiastowej zmiany tej zgubnej polityki zdrowotnej, motywowanej ideologią i żądzą pieniądza, a nie rzeczywistymi społecznymi potrzebami.

O naszym życiu i zdrowiu nie mogą decydować kontrahenci, których jedynym atutem jest zaoferowanie dla NFZ niskiej ceny za usługi.

Żądamy jak najszybszego, nie później niż do końca I kwartału br. zweryfikowania tych wszystkich placówek pod kątem jak ich oferta ma się do rzeczywistości i rozwiązania w trybie natychmiastowym umów z oszustami.

Uratowane środki powinny niezwłocznie trafić tam gdzie będą wykorzystane dla dobra pacjentów.

Jako związkowcy będziemy monitorować sytuację i podejmować niezbędne działania w celu wyeliminowania stwierdzonych patologii.

**Rada OPZZ
Województwa Podlaskiego**

Białystok, 15 stycznia 2012 r.